

प्रदेशान्तरनयने । “प्रोह्य द्रोणकलसम्” कात्या० ८, ५, १४ । “प्रोह्य प्रेत्य” कर्कः । पातने च “लघ्वाजिने प्रोहति” कात्या० २, ५, ७ । प्र+जह्यादेर्बृद्धिः प्रोहः । प्रति+उपरिस्थापने । “दोक्षितोरौ दनिषे प्रत्यह्य वासः” कात्या० ७, ८, २२ । “प्रत्यह्य उपरि स्थापयित्वा” वेददी० निवारणे च । “प्रत्योहृतमन्विनीं ऋत्विग्नुखात्” यज० २७, “प्रत्योहृतं न्यवर्त्तयताम्” वेददी० ।

वि+विपरोततया प्रेरणे “जुहूपभृतौ व्यूहति” कात्या० १, ५, १७ । सैन्यानां सन्निवेशविशेषेण स्थापने च । व्यूहः । “प्रहर्षयेद्बलं व्यूह्य तांश्च सम्यक् परीक्षयेत्” मनुः । समवेतभवने । “योर्विन्विनयते ऋतवोऽस्य व्यूहन्ते” यत० ब्रा० ८, ७, १२, ११,

प्रति-वि प्रतिरूपव्यूहकरणे । “वाह्यस्यत्यविधिं कृत्वा प्रति-व्यूह्य निशाचरम्” भा० व० १८४ अ० । विरोधाचरणे च प्रत्यूहः

सम्- समवेतभवने सहने सम्यक्प्रापणे च । “यदुगव्यन्ता हा जना स्त्रयन्ता समूहसि” ऋ० १, ११, २, समूहसि प्रापयसि भा० । सम्यक्प्रापणे “अङ्गारैरभि समूहति” यत० ब्रा० ४, ५, २, १८, समूहः

उप+सम् समीपे सङ्कोचने “पञ्चाउपसमूहन्ते” यत० ब्रा० १०, २, १, १, “समूहन्ते मध्यभागसमीपे सङ्कोचयन्ति” भा० ।

परि-सम्-समन्तात् परिमार्जने “वेदिं परिससृह्य” कात्या० २, ६, १२, “परिससृहा सर्माज्य” कर्कः । “अग्निं प्रति-वाप्यान्वाधाय परिससृह्य” आश्व० ऋ० १, २, १, “परिसमूहनं नाम चाग्नेः समन्ताद् परिमार्जनम्” नारा० ट० ।

समूहव्यूहिनिरूढादिकमस्यैव रूपमाहुः केचित् । अस्य-सेट्कत्वात् जहित इत्यादय एव स्युः । अतस्तानि उपसृष्टस्य वृहतेरेव रूपाणीत्यन्ते । अस्यैव आहुःपूर्वकस्य ओहते इति रूपम् । न तु केवलस्य, दीर्घोपधत्वेन गुणाप्रसक्तेः ।

जह पु० जह-वञ् । १।वितर्के आगमाविरोधिना तर्केण आगमार्थस्य संशयपूर्वपक्षनिवारणपूर्वकोत्तरपक्षव्यवस्थापनेन निर्णयरूपे २।परीक्षणे, ३।अनन्वितार्थकविभक्तिनिष्कृत्यागपूर्वके अन्य-ययोग्यविभक्त्यादिकल्पने, यथा पार्वणे सौम्यास इति वज्र-वचनमन्वितमपि एकोद्दिष्टे अनन्वितत्वात् सौम्य इत्येकवचनान्ततया कल्पनम् । ४।पदान्तरेणाकाङ्क्षापूरणार्थे अध्याहारे च । “जहः शब्दोऽध्ययनं दुःखविघातास्तयः सहृत्-प्राप्तिः । दानञ्च सिद्धयोऽष्टौ सिद्धेः पूर्वोऽङ्कुशस्तिविधः” शा० का० उक्ते ताराख्ये ५।विद्विमेदे ‘जहर्कः आगमा-

विरोधिन्यायेनागमार्थपरीक्षणम् । संशयपूर्वपक्षनिवारण-योऽनोत्तरपक्षव्यवस्थापनं तदिदं मननमाचक्षते आग-मिनः सा तृतीया सिद्धिस्तारुच्यते” शा० का० । “रक्षोहा-गमलव्यसन्देहाः प्रयोजनम्” का० वार्त्ति० । “जहः खल्वपि न सर्वो लिङ्गैर्नैव सर्वोभिर्विभक्तिभिर्वेदे मन्त्रा निगदि-तास्ते चावश्यं यज्ञगतेन पुरुषेण यथायथं विप-रिणमयितव्याः ताच्चावैयाकरणः शक्नोति विपरिण मयितुम् तस्मादध्ययं व्याकरणम्” महाभा० । “जहः ख-ल्वपीति । इह यस्मिन् यागे इतिकर्त्तव्यतोपदिष्टा यागा-न्तरेणोपजीव्यते सा प्रकृतिः येन चोपजीव्यते सा विकृतिः प्रकृतिवद्विकृतिः कर्त्तव्येति मीमांसकैर्व्यवस्थापिते न्या-ये प्रकृतिप्रत्ययादीनामूहं वैयाकरणस्यस्यैवजानाति । तत्र अग्नेर्मन्त्रोक्ति “अग्नये त्वा जुष्टं चिर्विपासीति” तत्र ‘सौम्यं चरुं निर्वपेत् ब्रह्मवर्चसकाम’ इति सौम्यं चरौ मन्त्र जह्यते सूर्याय त्वा जुष्टं निर्वपामीति । विस्तरेण भर्तृहरिणा प्रदर्शित जहः” कै० । “जहः खल्वपीत्यस्य प्रयोजनमिति शेषः । ननु यत्र प्रकरणे ये मन्त्राः पठि-तास्तत्र तेषां तथैव प्रयोग इष्ट इति नोहेन प्रयोजन मित्याशङ्क्य प्रकृतावूहाभावेऽपि विकृतावूह इति दर्शयितुम् प्रकृतिशब्दार्थमाह । इहेति । यस्मिन्नाग्नेयादौ । यागा-न्तरेण सौम्यादिना । प्रकृतिविकृत्यपगमश्च द्विदैवत्य त्वैकदैवत्यत्वादिसास्येन बोध्यः । अन्यत्र पठितमन्त्रा-णाङ्गयमन्यत्र गमनमत आह प्रकृतिवदिति । यथा मोप-कारा प्रकृतिरनुधीयते तथा विकृतिरपीति तदर्थः त-दनेनोपकारातिदेशे तत् प्रवृत्तावेन पदार्था अप्यतिदि-श्यन्ते इतिकर्त्तव्यतायाम्भावनायास्माकाङ्क्षात्वादेतन्सू-क्तमेव प्रकृतिवदिति मीमांसकसरणिः । य’गा-न्तर्गताश्च मन्त्राः । तत्र अग्निसम्बन्धिनिर्यापप्रकाशक मन्त्रस्याग्निपदस्य सूर्यसम्बन्धिनिर्यापप्रकाशनासम-र्थत्वात्तदपहाय तत्स्थाने सूर्यायैत्यूह्यमित्याह । त-त्वान्नेरिति । मन्त्र जहात इति । यद्यप्यूहे न मन्त्र-त्वं तथाप्येकदेशोऽपि अनेकपदसमुदाये मन्त्रत्वप्रत्य-भिज्ञानात्तद्वृत्तिरेव समुदाये मन्त्रत्वव्यवहारः, कर्मण स्मा-कृत्येति बोध्यम् । सोऽयमूहः अन्येऽप्यूहाः । ज-हस्य हि आर्त्विज्यलाभेन द्रव्यप्राप्तिद्वारा ऐहिकसुख सिद्धिःफलमिति बोध्यम् । भाष्ये लिङ्गपदञ्च प्रकृत्या-देरुपलक्षणम् । यथायथमिति । अर्थप्रकाशनसाम-र्थ्यान्तिलङ्घनेनेत्यर्थः । उद्योतः ।